Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
RIMVYDASA NORKUSA,
predstavljeni 22. maja 2025[1]

Zadeva C-117/24

JYSK Kereskedelmi Kft.
proti
Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Törvényszék (županijsko sodišče v Budimpešti, Madžarska))

„Predhodno odločanje – Okolje – Obveznosti gospodarskih subjektov, ki dajejo na trg les in lesne proizvode – Uporaba, vzdrževanje in ocenjevanje sistema potrebne skrbnosti – Obseg – Dostop gospodarskega subjekta do sistema njegove matične družbe“

1. Ta predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago določb iz člena 4(2) in (3) v povezavi z določbami člena 6(1) Uredbe (EU) št. 995/2010[2]. V obravnavani zadevi bo Sodišče namreč moralo odločiti o obsegu obveznosti gospodarskega subjekta, ki prvič daje les in lesne proizvode na notranji trg, zlasti kadar je ta gospodarski subjekt del skupine družb.

I. Pravni okvir

A. Uredba (EU) št. 995/2010

2. Člen 1 Uredbe (EU) št. 995/2010, naslovljen „Vsebina“, določa:

„Ta uredba določa obveznosti gospodarskih subjektov, ki les in lesne proizvode dajo prvič na notranji trg, ter obveznost trgovcev.“

3. Člen 2 te uredbe, naslovljen „Opredelitve pojmov“, določa:

„Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

[…]

[1] Jezik izvirnika: francoščina.

[2] Uredba Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o določitvi obveznosti gospodarskih subjektov, ki dajejo na trg les in lesne proizvode (UL 2010, L 295, str. 23).

(b) ‚dajanje na trg' pomeni vsako prvo dobavo lesa in lesnih proizvodov za distribucijo ali uporabo na notranjem trgu v okviru gospodarske dejavnosti, bodisi odplačno ali neodplačno. […]

(c) ‚gospodarski subjekt' pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki daje na trg les ali lesne proizvode;

[…]"

4. Člen 4 navedene uredbe, naslovljen „Obveznosti gospodarskih subjektov", določa:

„1. Dajanje nezakonito pridobljenega lesa ali proizvodov iz takega lesa na trg je prepovedano.

2. Gospodarski subjekti pri dajanju lesa ali lesnih proizvodov na trg ravnajo s potrebno skrbnostjo. V ta namen uporabljajo sveženj postopkov in ukrepov (v nadaljnjem besedilu: sistem potrebne skrbnosti), kakor je opredeljen v členu 6.

3. Vsi gospodarski subjekti vzdržujejo in redno ocenjujejo sistem potrebne skrbnosti, ki ga uporabljajo, razen v primerih, ko uporabljajo sistem potrebne skrbnosti, ki ga vzpostavi nadzorna organizacija iz člena 8. Obstoječ sistem nadzora po nacionalni zakonodaji in vsaka prostovoljna veriga nadzornih mehanizmov, ki izpolnjujejo zahteve iz te uredbe, se lahko uporabita za podlago za sistem potrebne skrbnosti."

5. Člen 6 iste uredbe, naslovljen „Sistemi potrebne skrbnosti", določa:

„1. Sistem potrebne skrbnosti iz člena 4(2) vsebuje naslednje elemente:

(a) ukrepi in postopki, ki omogočajo dostop do naslednjih informacij o dobavi lesa in lesnih proizvodov, danih na trg s strani gospodarskega subjekta:

– opis, vključno s trgovskim imenom, vrsto proizvoda in splošnim imenom drevesne vrste, po potrebi pa z njegovim polnim znanstvenim imenom,

– država pridobivanja, in kadar je to ustrezno:

(i) lokalno področje pridobivanja v tej državi, ter

(ii) dovoljenje za posek,

– količina (izražena v prostornini, teži ali številu enot),

– ime in naslov dobavitelja gospodarskega subjekta,

– ime in naslov trgovca, ki so mu bili les in lesni proizvodi dobavljeni,

– dokumentacija ali druge informacije, ki dokazujejo usklajenost tega lesa in lesnih proizvodov z veljavno zakonodajo;

(b) postopki ocenjevanja tveganja gospodarskemu subjektu omogočijo, da analizira in oceni tveganje nezakonito pridobljenega lesa ali lesnih proizvodov, pridobljenih iz takega lesa, ki se dajejo na trg.

Pri takšnih postopkih se upoštevajo informacije iz točke (a) ter ustrezna merila ocenjevanja tveganja, vključno z:

– zagotavljanjem skladnosti z veljavno zakonodajo, ki lahko vključuje certificiranje ali druge sheme [s strani] tretjih strani, ki vključujejo preverjanje usklajenosti z veljavno zakonodajo,

– razširjenostjo nezakonitega pridobivanja določenih drevesnih vrst,

– razširjenostjo nezakonitega pridobivanja ali postopkov v državi in/ali na lokalnem področju, kjer je bil les pridobljen, vključno z upoštevanjem razširjenosti oboroženih konfliktov,

– sankcijami, ki jih Varnostni svet Združenih narodov ali Svet Evropske unije naloži za uvoz in izvoz lesa,

– zapletenostjo dobavne verige lesa in lesnih proizvodov;

(c) razen kadar je bilo med postopki ocenjevanja tveganja, kakor je navedeno v točki (b), ugotovljeno, da je tveganje zanemarljivo, postopki za zmanjševanje tveganja pomenijo sveženj ukrepov in postopkov, ki so zadostni in sorazmerni za učinkovito zmanjšanje tveganja in lahko vključujejo zahtevo po dodatnih informacijah ali dokumentih ter/ali zahtevo po preverjanju, ki ga opravi tretja stran.

[…]“

6. Člen 7 Uredbe št. 995/2010, naslovljen „Pristojni organi“, v odstavku 1 določa:

„Vsaka država članica imenuje enega ali več pristojnih organov, ki so odgovorni za uporabo te uredbe.

[…]“

7. Člen 8 te uredbe, naslovljen „Nadzorne organizacije“, določa:

„1. Nadzorna organizacija:

(a) vzdržuje in redno ocenjuje sistem potrebne skrbnosti, določen v členu 6, ter gospodarskim subjektom dodeli pravico do njegove uporabe;

(b) preverja pravilno uporabo svojega sistema potrebne skrbnosti s strani gospodarskih subjektov;

(c) sprejme ustrezne ukrepe, če gospodarski subjekt njenega sistema potrebne skrbnosti ne uporablja pravilno, vključno z obvestilom pristojnim organom v primeru znatne ali ponavljajoče se kršitve s strani gospodarskega subjekta.

[…]“

8. Člen 10 navedene uredbe, naslovljen „Pregledi gospodarskih subjektov“, določa:

„1. Pristojni organi izvajajo preglede, da preverijo, ali gospodarski subjekti izpolnjujejo zahteve iz členov 4 in 6.

2. Pregledi iz odstavka 1 se opravijo v skladu z občasno pregledanim načrtom in v skladu s pristopom, ki temelji na tveganju. Poleg tega se pregledi lahko opravijo, ko pristojni organ poseduje potrebne informacije, vključno s tistimi na podlagi utemeljenih pomislekov tretjih strani, o upoštevanju te uredbe s strani gospodarskih subjektov.

3. Pregledi iz odstavka 1 lahko med drugim zajemajo:

(a) pregled sistema potrebne skrbnosti, vključno s postopki za ocenjevanje in zmanjševanje tveganja;

(b) pregled dokumentacije in evidenc, ki kažejo ustrezno delovanje sistema potrebne skrbnosti in postopkov;

(c) naključne preglede, vključno z revizijami na kraju samem.

[…]“

B. Izvedbena uredba št. 607/2012

9. Člen 5 Izvedbene uredbe št. 607/2012[3], naslovljen „Hranjenje evidenc s strani gospodarskih subjektov“, določa:

„1. Informacije o dobavah gospodarskega subjekta, kot so določene v členu 6(1)(a) Uredbe [št. 995/2010], in o uporabi postopkov za zmanjševanje tveganj se beležijo v ustreznih evidencah, ki se hranijo 5 let in se dajo na voljo pristojnemu organu za potrebe pregleda.

2. Pri uporabi sistema potrebne skrbnosti so gospodarski subjekti sposobni ponazoriti, kako so zbrane informacije bile preverjene glede na merila iz člena 6(1)(b) Uredbe (EU) št. 995/2010, kako je bila sprejeta odločitev glede ukrepov za zmanjšanje tveganj in kako je gospodarski subjekt določil stopnjo tveganja.“

II. Dejansko stanje v postopku v glavni stvari, vprašanje za predhodno odločanje in postopek pred Sodiščem

10. Družba JYSK Kereskedelmi Kft (v nadaljnjem besedilu: JYSK Madžarska) je družba madžarskega prava, ki trži les in lesne proizvode ter v tem okviru uvaža les in lesne proizvode iz tretjih držav. V celoti je v lasti svoje matične družbe LLG A/S (v nadaljevanju: matična družba), ki je registrirana na Danskem, njena dejavnost pa je prodaja lesnih proizvodov. Družba JYSK Madžarska uvoz opravlja samostojno, brez posredovanja matične družbe.

[3] Izvedbena uredba Komisije z dne 6. julija 2012 o podrobnih pravilih v zvezi s sistemom potrebne skrbnosti ter pogostostjo in vrsto pregledov nadzornih organizacij, kot je določeno v Uredbi (EU) št. 995/2010 Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi obveznosti gospodarskih subjektov, ki dajejo na trg les in lesne proizvode (UL 2012, L 177, str. 16).

11. Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal (nacionalni urad za varnost prehranske verige) (v nadaljevanju: nacionalni urad), ki je pristojni organ za uporabo Uredbe št. 995/2010 na Madžarskem, je leta 2023 opravil pregled v družbi JYSK Madžarska, da bi med drugim preveril, ali ima ta družba sistem potrebne skrbnosti (v nadaljevanju: SPS) v skladu s to uredbo. Med pregledom se je izkazalo, da družba JYSK Madžarska uporablja SPS, ki ga je razvila njena matična družba in temelji na analizah tveganja, ki sta jih opravili tako matična družba kot Preferred by Nature, nadzorna organizacija v smislu člena 8 navedene uredbe. Matična družba naj bi imela številne hčerinske družbe v Evropi, ki vse uporabljajo isti SPS.

12. Nacionalni urad je z odločbo z dne 26. maja 2023 ugotovil kršitev Uredbe št. 995/2010 s strani družbe JYSK Madžarska, ji naložil globo in odredil vzpostavitev lastnega SPS, ker ni imela SPS, vzpostavljenega v svojem imenu in posebej oblikovanega za dejavnost, ki jo opravlja, niti ni uporabljala SPS, ki ga je vzpostavila nadzorna organizacija v smislu člena 8 Uredbe št. 995/2010.

13. Družba JYSK Madžarska to odločbo izpodbija pri Fővárosi Törvényszék (županijsko sodišče v Budimpešti, Madžarska), ki je predložitveno sodišče v tej zadevi, in trdi, da je SPS, ki ga vzdržuje njena matična družba, mogoče šteti za njen lastni sistem. Uredba št. 995/2010 naj bi nalagala le obveznost uporabe SPS, in ne njegove vzpostavitve.

14. Na drugi strani nacionalni urad meni, da mora gospodarski subjekt v smislu Uredbe št. 995/2010 sam vzdrževati SPS. Če matična družba svojim hčerinskim družbam zaupa samostojne naloge na področju uvoza, kar velja za družbo JYSK Madžarska, ki sama neposredno uvaža v Evropsko unijo, ta uredba zahteva, da hčerinske družbe in torej družba JYSK Madžarska zlasti vzdržujejo lastne SPS.

15. V tem okviru se predložitveno sodišče sprašuje o obsegu obveznosti, ki jo ima gospodarski subjekt v okviru SPS, predvidenega v Uredbi št. 995/2010, in zlasti o tem, ali za izpolnitev te obveznosti zadostuje, da gospodarski subjekt uporabi SPS za zbiranje podatkov ter za ocenjevanje in zmanjševanje tveganja v zvezi z lesom in lesnimi proizvodi, ki jih prvič daje na notranji trg, ali pa mora imeti tak gospodarski subjekt SPS, ki je vzpostavljen v njegovem imenu in je posebej oblikovan za dejavnost, ki jo opravlja.

16. Predložitveno sodišče poudarja, da za družbo JYSK Madžarska kot gospodarski subjekt v smislu Uredbe št. 995/2010 glede na samostojnost njene dejavnosti veljajo obveznosti na področju SPS. Poleg tega predložitveno sodišče navaja, da je pristojni organ, odgovoren za uporabo te uredbe v Nemčiji, med pregledom nemške hčerinske družbe matične družbe menil, da je ta hčerinska družba izpolnila svoje obveznosti na področju SPS tako, da je uporabila SPS, ki ga je vzdrževala matična družba.

17. V teh okoliščinah je Fővárosi Törvényszék (županijsko sodišče v Budimpešti) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člen 4(2) in (3) [Uredbe št. 995/2010] v povezavi s členom 6(1) te uredbe razlagati tako, da je s tema določbama skladno, da ima gospodarski subjekt dostop do elementov – iz člena 6(1) te uredbe – [SPS], ki ga vzdržuje in ocenjuje ali uporablja njegova matična družba, vzpostavila pa ga je nadzorna organizacija v smislu člena 8 [navedene uredbe]?“

18. Predložitvena odločba z dne 1. februarja 2024 je v sodno tajništvo prispela 14. februarja 2024. Pisna stališča so predložili nacionalni urad, tožena stranka v postopku v glavni stvari, madžarska in španska vlada ter Evropska komisija. Te zainteresirane stranke ter tožeča in tožena stranka v postopku v glavni stvari so se udeležile tudi obravnave, ki je potekala 26. februarja 2025.

III. Analiza

19. Predložitveno sodišče želi s svojim vprašanjem v bistvu izvedeti, ali je praksa hčerinske družbe, da ima dostop do elementov – navedenih v členu 6(1) Uredbe št. 995/2010 – SPS, ki ga vzdržuje in ocenjuje njena matična družba ali ga je vzpostavila nadzorna organizacija iz člena 8 in ga uporablja ta matična družba, skladna z zahtevami, ki izhajajo iz te uredbe. Tako se sprašuje o obsegu obveznosti gospodarskih subjektov iz člena 4(2) in (3) navedene uredbe. Zlasti se sprašuje, ali člen 4(2) in (3) ter člen 6(1) iste uredbe zahtevata, da morajo imeti gospodarski subjekti SPS na svoje ime in posebej izdelan za dejavnost, ki jo opravljajo.

20. Opozoriti je treba, da pojem SPS, na katerega se nanaša vprašanje, ki ga je predložitveno sodišče predložilo Sodišču v tej zadevi, v pravu Unije ni opredeljen. V zvezi s tem člen 4(2) Uredbe št. 995/2010 določa, da gre za sveženj postopkov in ukrepov, katerih merila so našteta v členu 6(1) te uredbe. Iz skupne razlage teh členov je torej mogoče sklepati, da gre za postopno metodo, s katero lahko gospodarski subjekti prepoznajo in zmanjšajo tveganje dajanja nezakonito pridobljenega lesa ali lesnih proizvodov iz takega lesa na trg. V smernicah Komisije za uredbo Unije o lesu [4] je dodano, da ta postopna metoda, ki je dokumentirana in preizkušena, vključuje preglede in je namenjena temu, da se v poslovnem procesu doseže rezultat, ki je skladen z želenimi cilji.

21. Ob tem je bilo na obravnavi pojasnjeno, da je SPS, ki ga je izdelala matična družba in je bil na voljo njeni hčerinski družbi, zagotavljal dostop do vseh njegovih elementov v smislu člena 6(1) Uredbe št. 995/2010 ter da je matična družba za svojo hčerinsko družbo izvedla zlasti ocenjevanje in zmanjševanje tveganja. Da bi lahko koristno odgovoril na vprašanje, ki ga je zastavilo predložitveno sodišče, bom zato pri preučitvi obsega obveznosti, ki jih imajo gospodarski subjekti na podlagi člena 4(2) in (3) ter člena 6(1) te uredbe, upošteval ta pojasnila.

22. V skladu z ustaljeno sodno prakso je treba pri razlagi določbe prava Unije upoštevati ne le njeno besedilo, ampak tudi njen kontekst in cilje, ki jim sledi ureditev, katere del je. [5]

A. Jezikovna razlaga

23. Kar zadeva besedilo obravnavanih določb, člen 4(2) Uredbe št. 995/2010 določa, da gospodarski subjekti pri dajanju lesa ali lesnih proizvodov na trg „uporabljajo“ SPS. Ta člen v odstavku 3 določa, da vsi gospodarski subjekti „vzdržujejo in redno ocenjujejo SPS, ki ga uporabljajo, razen v primerih, ko uporabljajo SPS, ki ga vzpostavi nadzorna organizacija iz člena 8“.

[4] Sporočilo Evropske komisije – Smernice za uredbo EU o lesu, C(2016) 755 final z dne 12. februarja 2016. Ta dokument, ki ga je mogoče opredeliti kot „soft law“ ali pravno nezavezujoče standarde, kljub temu pomeni koristno referenco za namene izvajanja in uporabe Uredbe št. 995/2010.

[5] Sodba z dne 5. septembra 2024, W. GmbH (C-67/23, EU:C:2024:680, točka 70).

24. Najprej je treba poudariti, da iz formulacije tega člena 4(2) in (3) izhaja, da se gospodarskim subjektom, ki prvič dajejo na trg les in lesne proizvode, naložita dve vrsti obveznosti: obveznost uporabe SPS na eni strani ter obveznost njegovega vzdrževanja in ocenjevanja na drugi strani. [6]

25. Prva obveznost v zvezi z uporabo SPS je določena v navedenem členu 4(2), ki se izrecno sklicuje na člen 6 Uredbe št. 995/2010, v katerem so določeni elementi, ki jih mora vsebovati SPS. Iz povezane razlage teh členov izhaja, da je obveznost uporabe SPS neločljivo povezana s sprejetjem ustreznih ukrepov na podlagi vseh elementov, ki sestavljajo ta SPS. V zvezi s tem morajo ti ukrepi (i) gospodarskemu subjektu omogočiti dostop do informacij v zvezi z lesom in lesnimi proizvodi iz takega lesa, ki jih daje na trg, (ii) mu na podlagi teh informacij omogočiti, da analizira in oceni tveganje, da se nezakonito pridobljeni les ali lesni proizvodi, pridobljeni iz takega lesa, ne bi dali na trg, in (iii) mu omogočiti, da zmanjša tako tveganje, če ni zanemarljivo. [7]

26. Poleg tega se obveznost uporabe SPS nanaša neposredno na njegovo vsebino, in sicer na konkretne elemente, iz katerih je sestavljen in ki se, logično, lahko spreminjajo glede na gospodarsko dejavnost vsakega gospodarskega subjekta. Dodati je treba, da mora biti glede na besedilo teh elementov iz člena 6(1) Uredbe št. 995/2010 SPS po mojem mnenju povezan z gospodarsko dejavnostjo, v okviru katere gospodarski subjekt daje na trg les ali lesne proizvode iz takega lesa. Ti elementi bi morali pripeljati zlasti do ocenjevanja in zmanjševanja posebnega tveganja, ki ga povzroča ta dejavnost. [8]

27. Druga obveznost v zvezi z vzdrževanjem in ocenjevanjem SPS pa se v skladu z besedilom člena 4(3) Uredbe št. 995/2010 uporablja v samem okviru, v katerega so umeščeni elementi SPS. Tako ta obveznost zaradi rednega ocenjevanja, ki ga nalaga, splošneje kot obveznost iz člena 4(2) te uredbe vpliva na samo delovanje SPS kot metode, [9] ki mora biti, povsem logično, prilagojena gospodarski dejavnosti gospodarskega subjekta.

28. Glede na to je treba poudariti, da zadevna uredba ne opredeljuje pojmov „uporaba“, „vzdrževanje“ in „ocenjevanje“, uporabljenih za opis obveznosti, ki jih nalaga gospodarskim subjektom. Vendar pa običajni pomen teh izrazov v okviru dajanja lesa ali lesnih proizvodov iz takega lesa na trg nakazuje, da označujejo dejanje uporabe, upravljanja in presojanja SPS.

[6] To razumevanje je potrebno po eni strani zaradi same strukture člena 4 Uredbe št. 995/2010, ki razlikuje med obveznostmi iz odstavkov 2 in 3, po drugi strani pa zaradi različne terminologije, uporabljene za opis teh obveznosti, kot je bilo predstavljeno v tej točki teh sklepnih predlogov.

[7] Člen 6(1) Uredbe št. 995/2010. V zvezi s tem se mi zdi pomembno poudariti, da se člen 6(1)(b) in (c) v povezavi s členom 4(2) te uredbe nanaša na ocenjevanje in zmanjševanje *tveganja* v nasprotju z ocenjevanjem SPS iz člena 4(3) navedene uredbe.

[8] Ta ugotovitev je nujna glede na besedilo tega člena 6, ki se nanaša na „informacij[e] o dobavi lesa in lesnih proizvodov, danih na trg s strani gospodarskega subjekta“, in na „postopk[e] ocenjevanja tveganja[, ki] gospodarskemu subjektu omogočijo, da analizira in oceni tveganje nezakonito pridobljenega lesa ali lesnih proizvodov, […] ki se dajejo na trg“, torej dejanja, povezana z gospodarsko dejavnostjo dajanja tega lesa ali teh lesnih proizvodov na trg, ki jo opravlja ta gospodarski subjekt.

[9] Kolikor razumem, je namen obveznosti, določene v členu 4(2) Uredbe št. 995/2010, izogniti se vsakemu posebnemu tveganju, da bi bila vsaka pošiljka nezakonito pridobljenega lesa in lesnih proizvodov prvič dana na trg. Namen obveznosti iz člena 4(3) pa je, nasprotno, na splošno zagotoviti, da se SPS, ki ga upravljavec uporablja za vse svoje gospodarske dejavnosti, izkaže kot primerna metoda za preprečevanje nastanka takih tveganj in zlasti za odkrivanje napak pri tem preprečevanju. Če poenostavim svojo ugotovitev, menim, da je obveznost iz člena 4(2) mogoče opredeliti kot poseben ukrep, ki se uporablja za vsak proizvod, ki spada na področje gospodarske dejavnosti gospodarskega subjekta, in je s časovnega vidika pogojen z dajanjem teh proizvodov na trg. Zato gre pri tem ukrepu za enkratno obveznost, saj jo je treba izpolniti vsakič, ko je proizvod dan na trg. In obratno, člen 4(3) se nanaša na splošni ukrep, ki se ne nanaša na proizvod, temveč na samo metodo. Pri tem ukrepu gre torej za periodično obveznost.

29. Komisija zlasti poudarja razliko med *vzdrževanjem* SPS, ki pomeni zagotavljanje razpoložljivosti ukrepov in postopkov iz člena 6 Uredbe št. 995/2010, kar je obveznost gospodarskih subjektov, in *vzpostavitvijo* tega sistema, ki ni v njihovi pristojnosti.[10] Nacionalni urad pa razlikuje med *vzpostavitvijo*, *uporabo* in *rednim nadzorom* lastnega SPS na eni strani in *uporabo* SPS, ki ga je izdelala nadzorna organizacija posebej za zadevno gospodarsko dejavnost in katerega pravilno uporabo ta organizacija redno pregleduje, na drugi strani. V preostalem, kot je razvidno iz predloga za sprejetje predhodne odločbe, je bilo družbi JYSK Madžarska med drugim očitano, da nima SPS, ki bi bil vzpostavljen na njeno ime in posebej pripravljen za dejavnost, ki jo opravlja.[11]

30. V zvezi s tem je treba, na prvem mestu, opozoriti, da obveznost vzpostavitve SPS ni niti predvidena niti opredeljena v Uredbi št. 995/2010, ki obveznosti gospodarskih subjektov v okviru SPS izrecno omejuje na njegovo uporabo, vzdrževanje in ocenjevanje.[12] Iz izrazov „uporaba“, „vzdrževanje“ in „ocenjevanje“ ne izhaja, da vključujejo vzpostavitev SPS s strani gospodarskega subjekta. Nasprotno, na podlagi uporabe izraza „[SPS], ki ga uporabljajo [gospodarski subjekti]“ v nasprotju z izrazom „[SPS], ki ga vzpostavi nadzorna organizacija“ v členu 4(3) Uredbe št. 995/2010 je mogoče poudariti razliko med zadevnimi dolžnostmi teh akterjev.

31. Na drugem mestu, v skladu z besedilom člena 4(2) in (3) Uredbe št. 995/2010 so gospodarski subjekti odgovorni za uporabo, vzdrževanje in ocenjevanje. Zlasti kar zadeva obveznost uporabe SPS, besedilo člena 4(2), kot ga razumem, to obveznost[13] brezpogojno nalaga samo gospodarskemu subjektu. Povedano drugače, besedilo tega člena gospodarskemu subjektu ne omogoča, da bi bil te obveznosti razbremenjen tako, da bi jo prenesel na drugo fizično ali pravno osebo.[14]

32. Vendar, kolikor je treba člen 4(2) razlagati v povezavi s členom 6(1) Uredbe št. 995/2010, se zdi, da ta povezana razlaga kaže na neko prožnost pri uporabi nekaterih elementov SPS, navedenih v tem zadnjem členu. Kar zadeva, po eni strani, element SPS, ki se nanaša na sprejetje „ukrepov in […] postopkov, ki omogočajo dostop do informacij [v zvezi z] lesom in proizvodi [iz tega lesa, ki jih gospodarski subjekt daje na trg]“, je treba ugotoviti, da besedilo člena 6(1)(a) Uredbe št. 995/2010 ne omogoča izključitve možnosti, da bi informacije, do katerih mora imeti gospodarski subjekt dostop, v njegovem imenu zbirala tretja oseba.

33. Po drugi strani pa je treba v zvezi z elementi SPS, ki se v bistvu nanašajo na „postopke ocenjevanja tveganja“ v smislu člena 6(1) Uredbe št. 995/2010, opozoriti, da člen 6(1)(b), drugi pododstavek, prva alinea, te uredbe določa, da lahko eno od ustreznih meril ocenjevanja tveganja, in sicer zagotavljanje skladnosti z veljavno zakonodajo, vključuje sisteme certificiranja ali druge sheme preverjanja tretjih strani. Kar zadeva „postopke za zmanjševanje tveganja“ v smislu člena 6(1)(c) te uredbe, ta člen določa, da lahko vključujejo zahtevo po preverjanju, ki ga opravi tretja stran. Tako besedilo te točke (b), drugi pododstavek, prva alinea, in te točke (c), zlasti z uporabo navedb „lahko vključuje“ in „lahko vključujejo zahtevo po dodatnih informacijah […]

[10] Iz pravnega pomena tega razlikovanja je mogoče razbrati, da je mogoče, da gospodarski subjekt izpolni obveznosti iz Uredbe št. 995/2010, če uporablja, vzdržuje in ocenjuje SPS, tudi če ga je vzpostavila tretja oseba. Po drugi strani pa teh obveznosti ne izpolnjuje, če je gospodarski subjekt sam vzpostavil SPS, ne da bi ga uporabljal, vzdrževal ali ocenjeval, kot zahteva ta uredba.

[11] Glej točko 12 teh sklepnih predlogov.

[12] V okviru te zadeve in zlasti ob upoštevanju dejanskega okvira spora o glavni stvari razumem vzpostavitev SPS tako, da ga izdela gospodarski subjekt sam (pri čemer pa ne izključujem možnosti, da ga je izdelala tretja oseba, ki ga je razvila v imenu in/ali za račun tega gospodarskega subjekta).

[13] V smislu, da je ta obveznost povezana s sprejetjem ukrepov na podlagi vseh elementov SPS.

[14] Naj pripomnim, da med strankama ni sporno, da je družba JYSK Madžarska gospodarski subjekt v smislu Uredbe št. 995/2010, tako da je v skladu z določbami člena 4 te uredbe dolžna upoštevati obveznosti, določene v tem členu.

ter/ali zahtevo po preverjanju, ki ga opravi tretja stran“, kaže, da gre za možnosti, ki so prepuščene presoji gospodarskih subjektov, ki se lahko odločijo, da jim pri uporabi nekaterih elementov SPS pomagajo tretje strani.[15]

34. Naj spomnim, da – kot je bilo pojasnjeno na obravnavi – matična družba za svojo hčerinsko družbo izvaja postopke ocenjevanja in zmanjševanja tveganja ter ji posreduje rezultate. Tega, da ni izrecne izključitve, da informacije iz člena 6(1)(a) Uredbe št. 995/2010 zbira tretja stran za gospodarski subjekt in/ali v njegovem imenu ali da ta tretja stran gospodarskemu subjektu do neke mere pomaga pri ocenjevanju in zmanjševanju tveganja iz člena 6(1)(b) in (c), glede na besedilo tega člena v povezavi s členom 4(2) te uredbe ni mogoče razlagati tako, da je gospodarskim subjektom dovoljeno, da so razbremenjeni svoje obveznosti uporabe SPS, tako da zgolj dostopajo do vseh elementov tega SPS, kot je to v obravnavanem primeru. Po mojem mnenju je treba namreč obveznost uporabe v smislu člena 4(2) razlagati tako, da gospodarskim subjektom nalaga odgovornost, da sprejmejo ustrezne ukrepe za preprečitev dajanja nezakonito pridobljenega lesa in lesnih proizvodov na trg, kar na koncu pomeni proaktivno ravnanje gospodarskega subjekta.

35. Ob upoštevanju jezikovne razlage člena 4(2) v povezavi s členom 6(1) Uredbe št. 995/2010 v teh okoliščinah ni mogoče dovoliti zgolj dostopa do elementov SPS, saj pomeni, da je gospodarski subjekt povsem razbremenjen obveznosti uporabe v smislu teh členov.

36. Kar zadeva drugo obveznost rednega vzdrževanja in ocenjevanja SPS, člen 4(3) Uredbe št. 995/2010 sicer določa, da je ta obveznost naložena „vsem gospodarskim subjektom“, vendar določa tudi izjemo, ki je uvedena s členkom „razen“, in sicer kadar gospodarski subjekt uporablja SPS, ki ga vzpostavi nadzorna organizacija iz člena 8 te uredbe.[16] Na podlagi jezikovne razlage člena 4(3) je mogoče razumeti, da bi morala biti uporaba SPS s strani hčerinske družbe, kadar ga v bistvu vzdržuje in ocenjuje matična družba, izključena, pri čemer se edina izjema očitno nanaša na nadzorne organizacije.

37. Poleg tega je treba opozoriti, da v primeru, ko hčerinska družba uporablja SPS, ki ga je vzpostavila nadzorna organizacija, čeprav je bila njeni matični družbi podeljena pravica do njegove uporabe, ta položaj vključuje več akterjev, kot je izrecno dovoljeno z Uredbo št. 995/2010. Tak položaj tudi ni izrecno predviden v členu 4(2) in (3) ter členu 6 te uredbe.

38. Zato menim, da obseg obveznosti, ki jih imajo gospodarski subjekti, in sicer uporaba SPS v smislu, da je gospodarski subjekt odgovoren za sprejetje ustreznih ukrepov v skladu s tem SPS, na eni strani ter vzdrževanje in ocenjevanje tega SPS, katerih izvajanje se lahko namesto gospodarskemu subjektu zaupa nadzorni organizaciji, na drugi strani, izrecno izhaja iz besedila člena 4(2) in (3) ter člena 6(1) Uredbe št. 995/2010. Iz tega tudi izhaja, da morajo biti ta dejanja uporabe, vzdrževanja in ocenjevanja po vsej logiki povezana z gospodarsko dejavnostjo gospodarskega subjekta.

[15] To ima pomemben praktični učinek zlasti za gospodarske subjekte, ki so pravne osebe, in še toliko bolj za skupine podjetij, kot v obravnavanem primeru.

[16] Menim, da je ta razlika glede subjekta, ki je odgovoren za izpolnitev te obveznosti, upravičena glede na to, da bi nadzorno organizacijo, ki je tretja oseba glede na gospodarsko dejavnost gospodarskega subjekta, zanimal le „okvir“, v katerega so umeščeni elementi (glej točko 27 teh sklepnih predlogov), medtem ko je za sprejetje ukrepov na podlagi teh elementov vedno – glede na besedilo zadevnih določb – odgovoren gospodarski subjekt (glej točko 31 teh sklepnih predlogov).

B. Sistematična razlaga

39. Kar zadeva sistematično razlago člena 4(2) in (3) ter člena 6(1) Uredbe št. 995/2010, menim, da je na podlagi te razlage mogoče potrditi obseg obveznosti gospodarskih subjektov, kot izhaja iz jezikovne razlage zadevnih določb.

40. Natančneje, iz uvodne izjave 12 Uredbe št. 995/2010 je v bistvu razvidno, da posebni ukrepi, predvideni v tej uredbi, vplivajo na ravnanje gospodarskih subjektov. V uvodni izjavi 16 je navedeno, da morajo gospodarski subjekti, ki uvažajo les, sprejeti ustrezne ukrepe, s katerimi bi zagotovili, da na notranji trg ne dajo nezakonito pridobljenega lesa ali lesnih proizvodov iz takega lesa. Člen 2(2) Izvedbene uredbe št. 607/2012 določa „obveznost gospodarskega subjekta, da ohrani ukrepe […] iz člena 6(1)(a) [Uredbe št. 995/2010] za vsako pošiljko lesa ali lesnih proizvodov, ki jih *gospodarski subjekt da na trg*“.[17] Poleg tega člen 5 te izvedbene uredbe v odstavku 1 gospodarskim subjektom nalaga obveznost, da hranijo ustrezne evidence o zbiranju informacij in uporabi postopkov za zmanjševanje tveganj, v odstavku 2 pa v bistvu sposobnost ponazoriti, kako so bile zbrane informacije preverjene, kako je bila sprejeta odločitev glede ukrepov za zmanjšanje tveganj in kako je bila določena stopnja tveganja.

41. Iz tega konteksta, ki po mojem razumevanju prav tako zahteva proaktivno ravnanje gospodarskega subjekta, je razvidno, da obveznosti iz Uredbe št. 995/2010 bremenijo gospodarske subjekte v povezavi z njihovo gospodarsko dejavnostjo, ki je dajanje lesa ali lesnih proizvodov iz tega lesa prvič na notranji trg. Zato je po mojem mnenju iz tega mogoče sklepati, da je učinkovitost sistema varstva, vzpostavljenega s to uredbo, katerega cilj je preprečiti trženje nezakonito pridobljenega lesa, pomemben element. Logično je, da njegova učinkovitost ne bo zagotovljena, če uporabljeni SPS ni prilagojen gospodarski dejavnosti gospodarskega subjekta, torej če ne temelji na informacijah o njegovi gospodarski dejavnosti.

42. V zvezi s tem, če bi bilo treba – pri čemer mora to preveriti predložitveno sodišče – šteti, kot je pojasnila družba JYSK Madžarska na obravnavi, da je SPS prilagojen njeni gospodarski dejavnosti v smislu, da se informacije, ki jih matična družba zbira za svojo hčerinsko družbo, dejansko nanašajo na proizvode, ki jih ta kupuje, ter da se na podlagi teh informacij ocenjujejo in zmanjšujejo tveganja, je treba poudariti, da SPS v smislu člena 4(2) v povezavi s členom 6(1) Uredbe št. 995/2010 ne uporablja sam gospodarski subjekt v smislu Uredbe št. 995/2010, torej hčerinska družba, temveč njena matična družba. Matična družba namreč sprejema ukrepe na podlagi vseh teh elementov SPS, hčerinska družba pa ima zgolj dostop do teh elementov.

43. Vendar, kot je razvidno iz točk 40 in 41 teh sklepnih predlogov, menim, da se zdi, da kontekst, v katerega sta umeščena člen 4(2) in (3) ter člen 6(1), gospodarskemu subjektu ne omogoča, da bi bil razbremenjen te obveznosti, tako da bi jo v celoti prenesel na katero koli drugo fizično ali pravno osebo. Ob upoštevanju določene prožnosti pri uporabi nekaterih elementov SPS[18] je gospodarski subjekt namreč SPS še naprej dolžan uporabljati, kot je opisano v točkah 25, 26 in 34 teh sklepnih predlogov, kar vključuje njegovo proaktivno ravnanje.

44. V obravnavanem primeru hčerinska družba, ki samostojno opravlja gospodarsko dejavnost, ne more prenesti odločanja in na splošno proaktivnega ravnanja, kot sta ocenjevanje tveganja in sprejemanje ukrepov za njegovo zmanjšanje, na svojo matično družbo, ki prav tako opravlja samostojno gospodarsko dejavnost, na način, ki je skladen s sistemom, vzpostavljenim z Uredbo

[17] Moj poudarek.

[18] Glej točki 32 in 33 teh sklepnih predlogov.

št. 995/2010. Ta sistem namreč gospodarskemu subjektu, v tem primeru tej hčerinski družbi, nalaga, da prilagodi svoje ravnanje, da prepreči, da bi se nezakonito pridobljeni les ali lesni proizvodi prvič dali na notranji trg.

45. Glede na to je treba ugotoviti, da Uredba št. 995/2010 predvideva možnost, da je gospodarski subjekt razbremenjen obveznosti rednega vzdrževanja in ocenjevanja SPS, če uporablja SPS, ki ga je vzpostavila nadzorna organizacija.[19] Vendar je iz konteksta, v katerega sta umeščena člen 4(2) in (3) ter člen 6(1) te uredbe, razvidno, da se ta razbremenitev nanaša samo na obveznost rednega vzdrževanja in ocenjevanja. Obveznost uporabe SPS pa je še vedno naložena gospodarskemu subjektu.[20]

46. Člen 8 Uredbe št. 995/2010, kot je razvidno iz njegovega naslova, ureja nadzorne organizacije in določa, da so lahko odgovorne za vzdrževanje in ocenjevanje svojega SPS, ki je na voljo gospodarskemu subjektu. Ta člen v odstavku 2 določa posebne pogoje, da organizacija lahko zaprosi, da bi bila priznana kot nadzorna organizacija.[21] Stroga omejitev nalog vzdrževanja in ocenjevanja SPS, ki ju izvaja drug subjekt, in ne sam gospodarski subjekt, namreč izhaja iz odgovornosti, povezane s to nalogo, in sicer zagotavljanja, da uporabljena metoda preprečuje, da bi se nezakonito pridobljeni les ali lesni proizvodi prvič dali na notranji trg. Ta pristop je utemeljen s pomenom, ki se pripisuje varstvu pred nezakonitim pridobivanjem lesa. Poleg tega navedeni člen 8(1) od organizacij zahteva, da preverijo, ali gospodarski subjekti pravilno uporabljajo njihov SPS, in ukrepajo v primeru nepravilne uporabe SPS.

47. V zvezi s tem bi se bilo smiselno vprašati, ali je v obravnavani zadevi mogoče najti analogijo med nadzorno organizacijo in matično družbo, ki vzdržuje in ocenjuje SPS, ki ga uporablja njena hčerinska družba.[22] Res je, da praktično ni mogoče izključiti, da bi lahko kateri koli subjekt v skupini družb glede na finančne interese te skupine vzpostavil SPS in pravico do njegove uporabe podelil drugemu subjektu v isti skupini, pri čemer bi skrbel za njegovo vzdrževanje in ocenjevanje, tako kot bi to storila nadzorna organizacija. Vendar je pomembno, da zahteve, ki bi bile naložene temu prvemu subjektu, ne bi bile manj stroge od tistih, ki so v členu 8(2) Uredbe št. 995/2010 določene za organizacije, ki želijo biti priznane kot nadzorne organizacije.

48. Upravičeno bi se lahko vprašali, ali bi znotraj skupine družb subjekt, ki bi bil glede na svoje znanje in zmožnosti pooblaščen za vzdrževanje in ocenjevanje SPS, kot bi bila nadzorna organizacija, dejansko obvestil pristojne organe o vsaki znatni ali ponavljajoči se kršitvi katerega koli subjekta v skupini, ki mu je podelil pravico do uporabe tega SPS.[23] To je še toliko bolj negotovo, ker bi ti subjekti zaradi tesnih povezav v skupini pripadali isti gospodarski enoti. Taka obvestitev pristojnih organov bi namreč na koncu lahko pripeljala do sankcije, ki bi lahko vplivala na finančne interese te enote kot celote. V takih okoliščinah, če bi se v obravnavani zadevi matični družbi dovolilo, da vzdržuje in ocenjuje SPS hčerinske družbe, bi to lahko v skladu s poslovno logiko ustvarjanja dobička pripeljalo do izkrivljanja sistema, vzpostavljenega z Uredbo št. 995/2010.

[19] Člen 4(3) Uredbe št. 995/2010.

[20] Kot namreč določa člen 8(1)(a) Uredbe št. 995/2010, nadzorna organizacija „vzdržuje in redno ocenjuje [SPS], določen v členu 6, ter gospodarskim subjektom dodeli pravico do njegove uporabe“.

[21] V bistvu gre za pogoje, ki se nanašajo na pravno osebnost in zakonito ustanovitev v Uniji, znanja in zmožnosti opravljanja posebnih dejavnosti ter neobstoj navzkrižja interesov pri izvajanju njenih dejavnosti.

[22] Če bi bila taka uporaba v smislu, opisanem v točkah 25, 26 in 34 teh sklepnih predlogov, ugotovljena.

[23] V skladu z dolžnostmi, ki jih imajo nadzorne organizacije na podlagi člena 8(1)(b) Uredbe št. 995/2010.

49. Poleg tega naj poudarim, da bi bil, če bi hčerinska družba uporabljala SPS, ki bi ga vzpostavila nadzorna organizacija, medtem ko bi bila pravica do njegove uporabe podeljena njeni matični družbi, ta položaj problematičen. Kadar namreč nadzorna organizacija gospodarskemu subjektu dovoli uporabo SPS, potem prevzame posebne obveznosti, ki jih nima, če takega dogovora ni, in splošneje, če za tako uporabo sploh ne ve. Zato se taka ureditev izkaže za nezdružljivo s sistemom, ki ga vzpostavlja Uredba št. 995/2010.

C. Teleološka razlaga

50. Kar zadeva teleološko razlago, je treba spomniti, da je cilj Uredbe št. 995/2010 boj proti nezakoniti sečnji in z njo povezanemu trgovanju.[24] Zato kot akt, ki spada na področje varstva okolja, ta uredba na splošno sledi drugačnim ciljem od tistih, ki jim sledijo gospodarske družbe.

51. V zvezi s tem je treba poudariti, da čeprav je v poslovnem življenju pomembno, da je mogoče opravljati čezmejne dejavnosti, da se je mogoče prilagoditi tržnim razmeram in da je mogoče najti poslovne priložnosti, od koder izvira tudi interes za ustanovitev skupine družb, ki se izkaže za ugodno za to dejavnost z gospodarskega vidika, pa taki premisleki po mojem mnenju niso preveč primerni na področju varstva okolja, na katero se nanaša ta zadeva.

52. Res je namreč, da je treba povezavo med varstvom okolja in razvojem družb obravnavati tako, da se po nepotrebnem ne ovira rast družb na notranjem trgu. Na primer, treba je preprečiti, da bi se gospodarskim subjektom nalagala nepotrebna upravna bremena za vzpostavljanje novih SPS, če že uporabljajo sisteme, ki so v skladu z zahtevami Uredbe št. 995/2010.[25] Bistveno je tudi zagotoviti tehnično pomoč malim in srednje velikim podjetjem ter spodbujati izmenjavo informacij, da bi jim pomagali izpolnjevati njihove okoljske obveznosti, ki jih imajo na podlagi navedene uredbe.[26] Vendar premisleki glede interesov družb, zlasti glede finančnih koristi, ki jih imajo te družbe zaradi uporabe istega SPS, nikakor ne bi smeli prevladati nad premisleki v zvezi z varstvom okolja niti gospodarski subjekti zaradi teh premislekov ne bi smeli biti razbremenjeni obveznosti, da ravnajo s potrebno skrbnostjo v skladu z zahtevami navedene uredbe.

53. V zvezi s tem naj bi ukrepi, uvedeni z Uredbo št. 995/2010, dosegli rezultat, ki je v skladu s cilji te uredbe. Gospodarski subjekti namreč sprejmejo „ustrezne ukrepe, s katerimi bi zagotovili, da se na notranji trg ne daje nezakonito pridobljen les in lesni proizvodi, pridobljeni iz takega lesa […,] z uporabo sistema ukrepov in postopkov […] za zmanjšanje tveganja dajanja na notranji trg nezakonito pridobljenega lesa in lesnih proizvodov, pridobljenih iz tega lesa“.[27] Povedano drugače, gospodarski subjekti morajo v okviru svoje gospodarske dejavnosti doseči določen rezultat, in sicer zmanjšati tveganje dajanja nezakonito pridobljenega lesa in lesnih proizvodov iz tega lesa na trg na zanemarljivo raven. Dolžnost skrbnega ravnanja iz člena 4(2) in (3) ter člena 6(1) Uredbe št. 995/2010 je torej podobna obveznosti rezultata.

[24] Uvodna izjava 31 Uredbe št. 995/2010.

[25] Uvodna izjava 18 Uredbe št. 995/2010.

[26] Uvodna izjava 25 Uredbe št. 995/2010.

[27] Uvodna izjava 16 Uredbe št. 995/2010.

54. Po eni strani je treba šteti, da je obveznost uporabe sistema SPS izpolnjena, če lahko gospodarski subjekt dokaže, da mu je ta uporaba omogočila doseči pričakovani rezultat, tako da ponazori, kako so bile zbrane informacije preverjene glede na merila tveganja iz člena 6(1)(b) te uredbe, kako je bila sprejeta odločitev glede ukrepov za zmanjšanje tveganja in kako je gospodarski subjekt določil stopnjo tveganja.[28]

55. Po drugi strani se lahko šteje, da je obveznost vzdrževanja in rednega ocenjevanja SPS z namenom doseganja pričakovanih rezultatov izpolnjena, če je z ustrezno dokumentacijo dokazano, da je gospodarski subjekt sam ali nadzorna organizacija[29] izvajala redne preglede za preverjanje pravilnega delovanja SPS v skladu z Uredbo št. 995/2010.

56. Ta ugotovitev je podkrepljena z dejstvom, da so za kršitev prepovedi dajanja nezakonito pridobljenega lesa ali lesnih proizvodov na notranji trg zagrožene kazni, ki jih določijo države članice.[30] Te kazni se nanašajo na gospodarske subjekte v smislu Uredbe št. 995/2010, saj zanje veljajo obveznosti iz te uredbe.

57. Vendar Komisija pojasnjuje, da zgodovina nastanka Uredbe št. 995/2010 priča o želji, da se gospodarskim subjektom pusti določena prožnost pri izbiri SPS. Iz predloga te uredbe je namreč razvidno, da je evropski zakonodajalec sicer sprva želel gospodarskim subjektom naložiti strožjo obveznost, in sicer vzpostavitev SPS,[31] vendar je to željo med zakonodajnim postopkom opustil in gospodarskim subjektom prepustil možnost izbire med lastnim sistemom, SPS, ki ga zagotovi nadzorna organizacija, ali sistemom, ki ga zagotovi tretja stran.[32]

58. Po mojem mnenju ta možnost uporabe SPS, ki ga zagotovi tretja stran, ki ni nadzorna organizacija, v tem primeru drug subjekt v skupini družb, ne oprosti gospodarskega subjekta obveznosti vzdrževanja in ocenjevanja tega SPS, kar je v nasprotju s predlogom Komisije. Kot je prikazano zgoraj,[33] bi bila taka razlaga v nasprotju z besedilom in kontekstom zadevnih določb, v skladu s katerima lahko te obveznosti prevzamejo le nadzorne organizacije, ki jih priznava Komisija in jih redno pregledujejo pristojni organi držav članic. Iz tega izhaja, da se cilj zakonodajalca, da od gospodarskih subjektov ne zahteva vzpostavitve SPS, ne odraža v njegovi odločitvi, da jih oprosti obveznosti vzdrževanja in ocenjevanja SPS, ki ga uporabljajo. Po mojem mnenju je treba doseganje tega cilja razumeti kot možnost uporabe SPS, predvidenih v Uredbi št. 995/2010, kot so obstoječi sistemi nadzora v skladu z nacionalno zakonodajo ali prostovoljni mehanizmi nadzora dobavne verige, če ti sistemi izpolnjujejo zahteve iz te uredbe,[34] in sicer če gre za SPS, ki jih zaradi njihove narave ne vzpostavijo gospodarski subjekti, ki jih uporabljajo.

59. Ob upoštevanju ciljev Uredbe št. 995/2010 te možnosti ni mogoče razumeti tako, da bi dopuščala možnost preprostega dostopa do SPS, ki ga zagotovi katera koli tretja stran, vključno s tretjo stranjo iz iste skupine družb, ki vzdržuje in ocenjuje ta SPS. Poleg tega ugotovitve, da je

28 Člen 5(2) Izvedbene uredbe št. 607/2012.

29 Kar zadeva to nadzorno organizacijo, naj opozorim, da jo v skladu s členom 8(4) Uredbe št. 995/2010 v rednih časovnih presledkih preverjajo pristojni organi.

30 Uvodna izjava 27, člen 4(1) in člen 19 Uredbe št. 995/2010.

31 Glej člen 3(2) predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi obveznosti gospodarskih subjektov, ki dajejo na trg les in lesne proizvode (COM(2008) 644 final z dne 17. oktobra 2008).

32 Utemeljitev Sveta o njegovem stališču pri prvi obravnavi, medinstitucionalna zadeva: 20080198 (COD). 5885.4 10 REV 4 ADD 1.

33 Glej točke od 24 do 38 in od 40 do 49 teh sklepnih predlogov.

34 Člen 4(3), drugi stavek, Uredbe št. 995/2010.

dostop hčerinske družbe do elementov SPS, ki ga je vzpostavila nadzorna organizacija, vendar je bila pravica do uporabe podeljena matični družbi, ni mogoče sprejeti glede na cilje te uredbe, kar je nujno tudi iz zgoraj navedenih razlogov. [35]

60. Poleg tega tudi ugotavljam, da se predložitveno sodišče resda sklicuje na položaj, ki vključuje matično družbo na eni strani in njeno hčerinsko družbo na drugi strani. Vendar se mi zdi pomembno, kot sem že večkrat navedel v zgornji obrazložitvi, da spoznanja, ki jih je treba izpeljati iz te zadeve, niso omejena na to edino gospodarsko povezavo med obema subjektoma. Na splošno jih je treba uporabiti za vse obstoječe povezave in konfiguracije znotraj skupin družb. Uredba št. 995/2010 namreč ne opredeljuje pojma „matična družba“ (niti „hčerinska družba“), temveč pojem „gospodarski subjekt“, in sicer na podlagi gospodarske dejavnosti, ki jo ta opravlja, in ne na podlagi gospodarskih povezav, ki jih ima z drugimi subjekti. Zato se mi zdi, da je za obravnavanje zadevnega položaja pravno bolj upravičeno sprejeti pristop, ki ni strogo omejen na povezavo „matična družba – hčerinska družba“, zlasti zaradi učinkovitega izvajanja sodne oblasti. [36]

61. Nazadnje se mi zdi, da elementi, ki sem jih predstavil zgoraj, zadostujejo za odgovor na vprašanje, ki ga je Sodišču postavilo predložitveno sodišče. Zato ni treba preučiti trditev strank o tem, ali nacionalna pravila o potrebni skrbnosti spadajo na področje strožjih varstvenih ukrepov v smislu člena 193 PDEU. Ta analiza se mi zdi še toliko manj potrebna, ker nacionalni urad, kot je potrdil na obravnavi, družbi JYSK Madžarska očita, da je kršila obveznost, ki jo ima kot gospodarski subjekt na podlagi člena 4(2) v povezavi s členom 6(1) Uredbe št. 995/2010.

62. Glede na navedeno menim, da je treba določbe člena 4(2) in (3) v povezavi z določbami člena 6(1) Uredbe št. 995/2010 razlagati tako, da niso združljive z dejstvom, da ima gospodarski subjekt, ki je družba, ki pripada skupini družb, dostop do elementov – navedenih v členu 6(1) te uredbe – SPS, ki ga vzdržuje in ocenjuje druga družba iz iste skupine ali ki ga je vzpostavila nadzorna organizacija iz člena 8 navedene uredbe in ga uporablja ta druga družba. Čeprav možnost določene pomoči tretje strani pri uporabi elementov SPS v smislu člena 6(1) ni izključena, mora gospodarski subjekt pri sprejemanju ukrepov v skladu s tem SPS dokazati proaktivno ravnanje. Zgolj dostop do elementov SPS ni združljiv z zahtevami iz te uredbe.

IV. Predlog

63. Glede na navedeno Sodišču predlagam, naj na vprašanje za predhodno odločanje, ki ga je postavilo Fővárosi Törvényszék (županijsko sodišče v Budimpešti, Madžarska), odgovori tako:

Določbe člena 4(2) in (3) v povezavi z določbami člena 6(1) Uredbe (EU) št. 995/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o določitvi obveznosti gospodarskih subjektov, ki dajejo na trg les in lesne proizvode

je treba razlagati tako, da

[35] Obveznosti v zvezi z ravnanjem s potrebno skrbnostjo so se dodatno okrepile s sprejetjem Uredbe (EU) 2023/1115 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o omogočanju dostopnosti nekaterih primarnih in drugih proizvodov, povezanih s krčenjem in degradacijo gozdov, na trgu Unije in njihovem izvozu iz Unije ter o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 995/2010 (UL 2023, L 150, str. 206), ki odslej zlasti v členu 12 določa obveznost gospodarskih subjektov, da „vzpostavijo“ sisteme potrebne skrbnosti. Kot je Komisija potrdila na obravnavi, v skladu s to novo uredbo za gospodarske subjekte veljajo strožje obveznosti potrebne skrbnosti. Ta sprememba je bila v bistvu pogojena z ugotovitvijo o omejeni učinkovitosti pravil iz Uredbe št. 995/2010 tako v zvezi z gospodarskimi subjekti kot tudi v zvezi z nadzornimi organizacijami.

[36] Ta pristop ni v nasprotju z maksimo „one case at a time“, temveč je namenjen le opredelitvi elementov, ki so resnično pravno pomembni za odgovor na vprašanje, ki je bilo Sodišču predloženo v predhodno odločanje v tej zadevi.

niso združljive z dejstvom, da ima gospodarski subjekt, ki je družba, ki pripada skupini družb, dostop do elementov – navedenih v členu 6(1) te uredbe – sistema potrebne skrbnosti, ki ga vzdržuje in ocenjuje druga družba iz iste skupine ali ki ga je vzpostavila nadzorna organizacija iz člena 8 navedene uredbe in ga uporablja ta druga družba.